

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/132/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118209219
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4118209219.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: M. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., O. A. XXXX/XXA, zastúpený JUDr. Ivetou Lenčéšovou, advokátkou, so sídlom Nitra, Farská 28, proti žalovanej: B. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., M. XXX/X, zastúpená JUDr. Michal Krutek, s. r. o., so sídlom Trnava, Hlavná 11, o zaplatenie 78 000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 2. decembra 2019 č. k. 12C/93/2018-401 v spojení s opravným uznesením zo dňa 10. septembra 2020 č. k. 12C/93/2018-569 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku (I.) a vo výroku o náhrade trov konania (III.) z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 78 000 eur spolu s 5%-ným úrokom z omeškania ročne od 31. 08. 2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti úroku z omeškania súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

1.1. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 657, § 658, § 517 ods. 1, 2, § 559 a § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným stavom.

1.2. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v konaní bolo preukázané, že došlo k uzatvoreniu dvoch ústnych zmlúv o pôžičke, k jednej v apríli 2018 a k druhej v júni 2018. Žalobca v konaní preukázal, že sumy, ktoré žalovanej požičal, mal reálne k dispozícii, a to sumu 8 000 eur mal u seba v kancelárii, čo potvrdil svedok M. Z.. Argument žalobcu, že v mesiaci apríl 2018 realizoval z účtu výber v hotovosti, a to sumu 22 428,63 eura, je síce pravdivý, avšak nesúvisí s vkladom žalovanej, ktorá vložila na účet 8 500 eur dňa 06. 04. 2018, avšak žalobca realizoval výber z účtu a to sumu 21 000 eur až dňa 11. 04. 2018, teda po vklade žalovanej.

1.3. V žalobe sa neuvádza suma 8 500 eur, pretože žalobca tvrdil, že žalovanej poskytol pôžičku vo výške 8 000 eur a vrátenia tejto sumy sa od nej aj domáhal, sumu 500 eur mal požičať brat žalobcu, ten však od žalovanej túto sumu nežiada, ani nie je predmetom žaloby a tohto konania. Sumu 70 000 eur mal žalobca tiež reálne k dispozícii, pretože v mesiaci jún 2018 realizoval z účtu výber hotovosti, a to sumu 122 592,98 eura, uvedené skutočnosti preukázal výpismi z účtu z banky Slovenská sporiteľňa, a. s. Potom žalovaná nemôže tvrdiť, že žalobca takúto sumu na účte nikdy nemal. Čo sa týka odovzdania peňazí, túto skutočnosť v konaní potvrdil svedok M. Z., ktorý bol osobne prítomný pri odovzdaní sumy 8 000 eur a pri odovzdaní sumy 70 000 eur. Je pravda, že svedok M. Z. je v príbuzenskom pomere so žalobcom, je to jeho brat, avšak v tomto smere je irelevantné, že svedok navrhnutý žalobcom je s ním v príbuzenskom vzťahu, pretože pred súdom bol vypočutý ako svedok po náležitom poučení

o následkoch krivej svedeckej výpovede. Ak má žalovaná pochybnosti o pravdivosti jeho svedeckej výpovede, má možnosť podniknúť v tomto smere príslušné kroky v zmysle predpisov trestného práva. Spochybňovanie objektívnej výpovede svedka iba na základe jeho rodinného vzťahu bez toho, aby vierohodnosť výpovede spochybňovali aj iné dôkazy, by v prípade, kedy jediným dostupným dôkazom je práve iba výpoveď svedka, viedlo k nemožnosti uniesť dôkazné bremeno a zároveň by to viedlo k vytvoreniu neakceptovateľnej prezumpcie nepravdivosti svedeckých výpovedí (nález Ústavného súdu SR z 09. 06. 2015 III. ÚS 276/2014-29). Zmluva o pôžičke nebola spísaná v písomnej forme, ktorú zákon ani nevyžaduje pre jej platnosť. Žalobca argumentoval tým, že v čase poskytnutia pôžičky žili so žalovanou ako druh a družka v spoločnej domácnosti, mali spolu dieťa a to bol dôvod, prečo neuzatvárali zmluvy o pôžičke v písomnej forme. Svedok B. uviedol, že žalobca navrhol žalovanej, nakoľko táto nedisponovala finančnými prostriedkami, že jej vie požičať časť peňazí alebo celú sumu, nevie už, o akú konkrétnu sumu sa jednalo. Finančné prostriedky patrili priamo žalobcovi. Nemal pocit, že by jeho návrh zo strany žalovanej bol odmietnutý. Z ich komunikácie vyplynulo, že takýmto spôsobom dôjde k zaplateniu kúpnej ceny, to znamená, že takto sa pred ním žalobca a žalovaná dohodli v súvislosti s pôžičkou na sumu 70 000 eur. V prospech tvrdení žalobcu svedčí aj tá skutočnosť, že žalovaná si predmetné sumy na účet vložila, sumu 8 500 eur vložila na svoj účet dňa 06. 04. 2018, sumu 49 000 eur dňa 27. 06. 2018 s poznámkou kúpa nehnuteľnosti 1 splátka, čo aj korešponduje s Kúpnu zmluvou zo dňa 25. 06. 2018, kde v článku II. ohľadne kúpnej ceny je uvedené, že kúpna cena 70 000 eur mala byť zaplatená do 31. 12. 2018, hoci aj vo viacerých splátkach prevodom alebo vkladom na účet. Druhá časť kúpnej ceny - suma 21 000 eur bola vložená na účet ako vklad v hotovosti dňa 12. 07. 2018 ako vyplýva z výpisu z účtu. Čo sa týka nominálnej hodnoty bankoviek, žalobca aj svedok M. Z. tvrdili, že to boli bankovky nominálnej hodnoty 500 a 100 eur. Toto ich tvrdenie žalovaná nevyvrátila dôkazom, ktorý predložila, že dňa 27. 06. 2018 realizovala vklad v hotovosti - 98 ks bankoviek nominálnej hodnoty 500 eur, spolu 49 000 eur, pretože dňa 27. 06. 2018 bola vložená len časť finančných prostriedkov vo výške 49 000 eur a mohla byť vložená len v 500-eurových bankovkách, druhá splátka bola vložená až dňa 12. 07. 2018 a to vklad v hotovosti - 42 ks bankoviek nominálnej hodnoty 500 eur, pretože medzičasom mohlo dôjsť k zmene bankoviek. Žalovaná sa vyjadrila, že mala príjem, mala na účte dostatok finančných prostriedkov, dôkazy k tomu nepredložila. Je otázne, či jej tvrdenie je pravdivé, keď z Registra účtovných závierok spoločnosti Impresia Star, s. r. o. vyplýva, že výsledok hospodárenia z hospodárskej činnosti tejto spoločnosti za rok 2017 bol 2 198 eur, čo je potom mesačne suma 183,16 eura a tržby z predaja tovaru boli 13 980 eur za rok 2017 ako vyplýva z Registra účtovných závierok k 31. 12. 2017. Zo znenia kúpnej zmluvy vyplýva, že zaplatenie kúpnej ceny sa malo realizovať na účet, nie zápočtom ako tvrdila žalovaná, ale aj v splátkach, čo žalovaná zrealizovala dňa 27. 06. 2018 vkladom 49 000 eur a dňa 12. 07. 2018 vkladom 21 000 eur. Tvrdenie žalovanej, že išlo o mylnú platbu, nebolo preukázané, sumy zodpovedajú výške kúpnej ceny. Pokiaľ žalovaná popierala existenciu pôžičiek od žalobcu s argumentom, že mala dostatok finančných prostriedkov, je otázne, prečo potom uzatvárala zmluvy o pôžičke s V. U. a Z. M. - Z. dňa 26. 06. 2008 na sumu 2 x 14 000 eur. Nezrovnalosti boli aj ohľadne dohody o započítaní vzájomných pohľadávok, kúpna zmluva bola uzavretá dňa 25. 06. 2018 a kúpna cena bola splatná dňa 31. 12. 2018, dohoda o započítaní je zo dňa 22. 03. 2018, je nemožné, aby obsahom dohody o započítaní bol záväzok, ktorý ešte nevznikol, pričom žalovaná tvrdila, že sa malo jednať o písársku chybu. Čo sa týka splatnosti pôžičky, doba vrátenia pôžičky určuje splatnosť pôžičky, je to doba, v ktorej je dlžník povinný najneskoršie vrátiť pôžičku. Ak doba vrátenia nebola zmluvne dojednaná, je dlžník povinný vrátiť vec prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o plnenie. V predmetnej veci žalobca tvrdil, že vrátenie pôžičky bolo dohodnuté tak, že keď vyzve žalovanú, tak žalovaná mu peniaze vráti po výzve. Uvádzal, že ju opakovane ústne vyzýval na vrátenie peňazí. Písomne žalovanú na vrátenie peňazí nevyzýval. S poukazom na ustanovenie § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Potom mal súd za to, že čas plnenia bol určený tak, že bol viazaný na vôľu žalobcu ako veriteľa, žalobca nepreukázal, kedy ústne vyzýval žalovanú na plnenie a v akej lehote mala podľa výzvy plniť, a preto podanie žaloby na zaplatenie pohľadávky považoval súd za kvalifikovanú upomienku - žiadosťou veriteľa o plnenie (NS ČR sp. zn. 28 Cdo/1853/200). Žaloba bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 30. 08. 2018 ako vyplýva z predloženej doručky, tento deň súd považuje za deň oznámenia dlžníkovi, že má plniť a odo dňa 31. 08. 2018 bola žalovaná v omeškaní s plnením.

1.4. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 78 000 eur s 5%-ným úrokom z omeškania ročne od 31. 08. 2018 do zaplatenia, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba určená ECB. Počiatok omeškania je deň

nasledujúci po dni, kedy bola žalovanej žaloba doručená do vlastných rúk a vo zvyšnej časti, keď si žalobca uplatňoval úrok z omeškania od podania žaloby na súd 08. 08. 2018, súd žalobu zamietol.

1.5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 a § 262 ods. 1, 2 CSP a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške. V konaní neboli zistené žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa, ani v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu s poukazom na ust. § 257 CSP.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie a zamietnutia žaloby. Svoje rozhodnutie oprela o odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, d/, a/, h/ CSP. Namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahuje obsah písomných vyjadrení strán sporu a ich právnych zástupcov. Poukázala na nález ÚS ČR III. ÚS 139/2005 zo dňa 20. 10. 2005, ako aj nálezy ÚS SR I. ÚS 114/08-52 zo dňa 12. 06. 2008 a I. ÚS 33/12 zo dňa 03. 10. 2012. Jej právny zástupca sa na pojednávaní dňa 04. 11. 2019 v záverečnej reči vyjadril ku všetkým podstatným skutočnostiam, na základe ktorých žalobca odôvodňoval svoj právny nárok. V rozhodnutí súdu prvej inštancie nie je ani zmienka o obsahu záverečnej reči jej právneho zástupcu, alebo vyjadrení zo dňa 02. 07. 2019, resp. o niektorom ďalšom zo 4 jej podaní adresovaných súdu prvej inštancie. Vo svojej záverečnej reči poukázal na vzájomné rozpory medzi výpoveďami žalobcu a ním navrhovaných svedkov, listinných dôkazov doložených do spisu, s čím sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nevysporiadal. Uvedené konanie súdu v zmysle uvedenej súdnej praxe prinesie znaky ľubovôle absencie odôvodnenia rozhodnutia vyžadovaného v § 220 ods. 2 CSP a nepresvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia, čím neodôvodnene súd zvýhodnil žalobcu pred žalovanou.

2.1. Vadou vzájomnej rozpornosti trpí celé rozhodnutie súdu prvej inštancie. Poukázal na zistenia súdu prvej inštancie týkajúce sa spoločnosti RemBrain s. r. o., kde z výpisu z účtu tejto spoločnosti vedenej v Slovenskej sporiteľni, a. s. vyplýva, že žalobca realizoval dňa 11. 04. 2018 výber vo výške 21 000 eur, dňa 06. 06. 2018 výber vo výške 5 000 eur, 1 000 eur, dňa 11. 06. 2018 45 000 eur, dňa 22. 06. 2018 45 000 eur, dňa 27. 06. 2018 26 000 eur. Z výpisu z obchodného registra tejto spoločnosti vyplýva, že jediným spoločníkom a konateľom je žalobca a spoločnosť vstúpila do likvidácie 01. 07. 2018. Podľa názoru súdu prvej inštancie z týchto skutočností vyplýva, že žalobca mal k dispozícii sumu 78 000 eur, s čím nemôže súhlasiť. Z predmetných výpisov z účtu vyplýva, že žalobca, ktorý bol mimochodom i likvidátorom predmetnej obchodnej spoločnosti, z tejto mesiac a pol až 3 dni pred jej vstupom do likvidácie účelovo vytiahol sumu 140 000 eur. V súdnom spise sa nenachádza žiaden dokument, z ktorého by vyplývalo, na aký účel boli predmetné prostriedky v mene spoločnosti použité, pričom opätovne zdôraznila, že posledný výber bol vykonaný vo štvrtok 27. 06. 2018 a dňa 01. 07. 2018 (nedeľa) bola už spoločnosť v likvidácii. Uvedené konanie žalobcu rozhodne nesvedčí v prospech hodnovernosti ním uvádzaných vyjadrení. Poukázala aj na to, že žalobca bol 7 rokov nezamestnaný, vedený na úrade práce, na 3 mesiace sa stal jediným konateľom spoločnosti RemBrain s. r. o., kde zvláštne vyberal a vkladal finančné prostriedky, predával nehnuteľnosti svojim súrodencom a potom po 3-mesačnom rabovaní spoločnosti RemBrain s. r. o. opäť „nič“ nevlastní, „živí“ ho rodina a priatelia.

2.2. Pokiaľ ide o pôžičku vo výške 8 000 eur, poukázala na samotnú žalobu, kde žalobca uviedol, že jej požičal v mesiaci apríl bez uvedenia konkrétneho dátumu prostriedky vo výške 8 000 eur a ktoré si mala vložiť na svoj účet a použiť pre vlastnú spotrebu. Svedok Ing. M. Z. vo svojom čestnom vyhlásení zo dňa 07. 08. 2018 uviedol, že bol pritom, ako jej mal žalobca odovzdať sumu 8 000 eur, pričom neuvádza, kedy tak malo k tomu dôjsť. Súd prvej inštancie ešte predtým, ako vykonal výsluch žalobcu a svedka Z., do spisu zabezpečil výpis z jej osobného účtu, ktorý bol do súdneho spisu doložený podaním Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 26. 02. 2019 a s ktorým bol žalobca následne oboznámený (čo vyplýva z nahliadnutia jeho právnej zástupkyne do spisu). Z uvedeného jej osobného účtu je vidieť, že dňa 06. 04. 2018 bol na jej účet vykonaný vklad vo výške 8 500 eur, teda nie suma 8 000 eur, ako to tvrdil žalobca a svedok Z.. Žalobca až vo svojej výpovedi dňa 08. 06. 2019 uviedol, že potrebovala údajne peniaze na výplatu jej brata, ktorého zamestnávala, preto jej požičal sumu 8 000 eur a svedok Z. 500 eur. Svedok Z. až vo svojej výpovedi dňa 04. 11. 2019 uviedol, že si mala požičať sumu 8 500 eur, a to konkrétne dňa 05. 04. 2019. Len tento svedok vo svojej výpovedi podrobne opisuje, ako za ním a za žalobcom prišla a ako jej svedok ponúkol 500 eur, ako sa predmetná suma mala prekladať zo sporkasy žalobcu do jej kovovej skrinky. Žalobca, ani svedok Z. až do oboznámenia sa s jej účtom nevedeli, aká suma, kedy bola vložená na jej účet, pretože sa v žalobe neuvádza suma 8 500 eur a rovnako nie je uvedená ani v čestnom prehlásení. Je síce pravdou, že predmetom konania bola len údajne prvá pôžička

vo výške 8 000 eur (nie 8 500 eur), avšak pokiaľ po oboznámení sa s obsahom jej osobného účtu svedok Z. si osobne odrazu spomenul, že si od neho mala v tom istom okamihu požičať ešte 500 eur (aby to zodpovedalo výške vkladu na jej osobnom účte). Bolo nevyhnutné sa s uvedenou zmenou v ich tvrdení hodnoverne vysporiadať. Žalobca a svedok Z. po oboznámení s jej osobným účtom prispôsobili svoje výpovede, pričom ten istý svedok si v čestnom prehlásení nepamätal presný dátum, kedy malo dôjsť k prevodu 8 000 eur, ale dňa 04. 11. 2019 to vedel presne na deň. Na pojednávaní dňa 04. 11. 2019 tak svedok už presne vedel, ako má vypovedať.

2.3. Žalobca uviedol, že suma 8 000 eur mala slúžiť na úhradu miezd jej zamestnancov. Z predložených dôkazov vyplýva, že mala dňa 27. 04. 2018 k dispozícii sumu 4 680 eur a výplata na mzdy dňa 30. 04. 2018 bola vo výške 2 433,63 eura. Prečo by si požičiavala ďalších 8 000 eur, ktoré nepotrebovala? Zdôraznila, že nie je možné požičiavať peniaze z peňazí, ktoré sa majú získať v budúcnosti. Uvedené sa stalo z dôvodu, že žalobca v čase spisovania predmetnej žaloby nemal výpis z jej osobného účtu k dispozícii. S uvedenou účelovou úpravou výpovedí žalobcu a svedka Z. sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal, aj keď to namietal jej právny zástupca v záverečnej reči.

2.4. Nesúhlasila ani s posúdením dôveryhodnosti výpovede svedka Z.. Uvedenému svedkovi nie je vytýkaný len rodinný vzťah so žalobcom, ale aj čestné prehlásenie zo dňa 07. 08. 2018 a následnú výpoveď zo dňa 04. 11. 2019, ako aj zriadenie vecného bremena práva doživotného užívania pre svedka Z., a to po podaní žaloby. Na základe uvedeného je možné zriadenie tejto ťarchy považovať aj za odmenu pre svedka Z. za jeho výpoveď v tomto konaní. Zdôraznila, že svedok Z. si viac ako po roku od údajného prevzatia pôžičky 8 000 eur, ktoré mala prevziať, spomenul na presný spôsob a dátum jej odovzdania a až po doložení osobného výpisu z účtu si svedok Z. a žalobca zázračne spomenuli, že vlastne aj od svedka Z. mala ešte dostať 500 eur, ktoré ale on veľkoryso nežiada späť a z dôvodu, že svedok Z., ani žalobca hodnoverne nezdôvodnili, z akého dôvodu žalobca svedkovi Z. na nehnuteľnosti LV č. XXXX zriadil vecné bremeno práva doživotného užívania, pokladá výpoveď svedka Z. za nedôveryhodnú. Súd prvej inštancie sa s uvedenými skutočnosťami v rámci konania, ani vo svojom rozhodnutí nevysporiadal, má však za to, že na výpoveď svedka Z. súd nemal prihliadať. Poukázala zároveň na rozpory medzi výpoveďou žalobcu na pojednávaní dňa 08. 06. 2019 a výpoveďou svedka Z. na pojednávaní dňa 04. 11. 2019. Ani s uvedenými rozpormi vo výpovediach žalobcu a svedka Z. sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Aj pokiaľ ide o čas plnenia, tvrdenia žalobcu a svedka Z. si odporujú. Aj z uvedeného je vidieť, že súd prvej inštancie si z výpovedí svedka Z. vybral len to, čo bolo v jej neprospech, namiesto toho, aby k tejto zaujal kritický postoj a túto konfrontoval aj s ďalšími dôkazmi a s prednesmi sporových strán a ich zástupcov.

2.5. K poskytnutiu sumy 70 000 eur uviedla, že kým žalobca a svedok Z. zhodne tvrdia, že žalobca jej odovzdal dňa 25. 06. 2018 sumu 70 000 eur, tak sám žalobca na videonahrávke zo dňa 21. 06. 2018 jednoznačne a dôrazne uvádza, aby si peniaze zhľadala, kde chce a že jej nedá ani halier. V kontexte uvedeného nie je preto možné uveriť tvrdeniu žalobcu a svedka Z., že len 4 dni po tomto žalobcovom ostrom vyhlásení jej poskytol pôžičku 70 000 eur bez akéhokoľvek písomného potvrdenia a ešte aj v hotovosti. Ani s uvedeným rozporom sa súd prvej inštancie ani sčasti nevysporiadal.

2.6. V záverečnej reči jej právny zástupca poukazoval na to, že žalobca nedisponoval jej osobným účtom pred podaním žaloby a v žalobe nespomína žiadne delenie sumy 70 000 eur na žiadne časti. Rovnako ani svedok Z. vo svojom čestnom prehlásení neuvádza, že by suma 70 000 eur sa mala deliť. O tom, že kúpnu cenu za nehnuteľnosť chcela uhradiť vo viacerých splátkach sa žalobca a svedok Z. dozvedeli až po tom, ako súd prvej inštancie do spisu zaobstaral výpis z jej firemného účtu. Žalobca až vo svojom výsluchu dňa 08. 06. 2019 (žaloba podaná dňa 07. 08. 2018) sa vyjadril, že kúpna cena bola rozdelená na dve časti. Napriek tomu, že v zmysle CSP bolo jeho povinnosťou už pri prvom úkone uviesť všetky rozhodujúce skutočnosti, skutočnosti uvedené v žalobe sa nezhodovali s výpisom z účtov, a preto bolo potrebné na strane žalobcu a svedka Z. prispôbiť výpovede tak, aby to sedelo s predmetnými výpismi. Poukázala na výpoveď žalobcu zo dňa 08. 06. 2019, kde uviedol - na rozdiel od tvrdenia v podanej žalobe, že „keď bol prvýkrát v banke, povedali mu, že takúto sumu mu nemôžu dať, že nemá takúto hotovosť, tak som výber nahlásil v druhej banke.“ Z výpisu z účtu spoločnosti RemBrain, s. r. o. je vidieť, že súčtom žiadnych výberov sa nie je možné dostať na sumu 70 000 eur, ako to tvrdí žalobca. Z výpisu z účtu uvedenej spoločnosti za mesiac apríl 2018 v Slovenskej sporiteľni, a. s. je vidieť, že dňa 11. 04. 2018 bol vykonaný bezhotovostný vklad vo výške 21 000 eur a následne 13. 04. 2018 výber 21 000 eur. Nie je zrejmé, prečo by niekto na účet spoločnosti v stredu uhradil prevodom 21 000 eur a

následne ich v piatok v hotovosti vybral. Súd prvej inštancie sa jednostranne zameril len na výbery z účtu spoločnosti RemBrain, s. r. o. za mesiace apríl a jún 2018, pričom sa vôbec nezaoberal samotným peňažným obratom na tomto účte. V mesiaci apríl 2018 bol počiatočný stav účtu 5 991 eur a konečný stav 4 562,47 eura. V mesiaci jún 2018 bol počiatočný stav účtu 10 235,10 eura a konečný stav 4 728,10 eura. Z pohybov na tomto účte je vidieť, že žalobca nikdy nemal na účte 70 000 eur, a preto nemohol prísť do banky požiadať o výber v sume 70 000 eur, lebo by mu povedali, že nemá toľko peňazí, tak ako to uviedol vo svojej výpovedi dňa 08. 06. 2019. Namietala ďalej, že súd prvej inštancie sa so skutočnosťou, že disponovala so sumou 28 000 eur ako pôžičku od svedkov V. U. a Z. M. Z., žiadnym spôsobom nevysporiadal a nevyjadril. Nesúhlasila ani so záverom súdu prvej inštancie, ktorý sa vyjadril k nominálnej hodnote bankoviek, keď žalobca na pojednávaní dňa 08. 06. 2019 uviedol, že bankovky mali byť v hodnotách 500 a 100 eur a svedok Z. na pojednávaní dňa 04. 11. 2019 uviedol, že koľko bolo bankoviek, uviesť nevie, boli to 500 a 100-eurové bankovky. Súd prvej inštancie vo vzťahu ku skutočnosti, že na svoj účet nevložila bankovky v nominálnej hodnote 100 eur uviedol, že medzičasom mohlo dôjsť k ich zameneniu. Uvedené tvrdenie ale nevyplýva z jediného dôkazu v súdnom spise, ide o ničím nepodložené konštatovanie. Nemala žiaden dôvod meniť bankovky zo 100 na 500 eur. Opätovne poukázala na to, že suma 21 000 eur bola vložená z finančných prostriedkov, ktoré vybrala v tej istej banke (sumu 49 000 eur) asi 3 minúty pred ich vkladom, t. j. nemala ani len možnosť tieto niekde zameniť.

2.7. Vo vzťahu k právnym záväzkom so žalobcom poukázala na to, že podľa vyjadrenia žalobcu (v zápisnici zo dňa 08. 06. 2019) mu mala dlhovať ešte nejaké peniaze, z čoho vyplýva, že mal požičať výšku 8 000 eur a neskôr 7 000 eur osobe, ktorá mu dlhovala peniaze a nevrátila, bez toho, aby tieto boli prevedené na účet, resp. bez toho, aby bola spísaná akákoľvek zmluva, pričom uvedený postup žalobca obhajoval tvrdením, že jej dôveroval, a preto nič nepodpisoval. Sám žalobca pri svojom výsluchu dňa 08. 06. 2019 uviedol, že JUDr. V. ho upozornil, že by bolo vhodné, keby bol niekto svedkov pôžičky, preto bol prítomný jeho brat pri odovzdávaní a prepočítaní finančných prostriedkov, ktoré jej vraj odovzdal dňa 25. 06. 2018. Uviedol, že boli len ústne dohody, myslí si, že však v prípade sumy 42 000 eur niečo písomne uzatvárali. Sám žalobca potvrdil, že keď jej požičiaval omnoho nižšiu sumu, na toto si zmluvu spísal. Poukázala na to, že keď v júni 2018 uzatvorila zmluvy o pôžičke s veriteľmi V. U. a Z. M. Z., o oboch predmetných pôžičkách si spísala písomnú zmluvu o pôžičke. Nie je preto zrejmé, prečo by o sume 78 000 eur nespísala písomnú pôžičku, keď pri pôžičkách vo výške 42 300 eur a 14 000 eur tak urobila.

2.8. Pokiaľ ide o vrátenie pôžičiek, žalobca o vrátenie predmetných tvrdených pôžičiek nikdy žiadnym preukázateľným spôsobom nepožiadala. Nie je logické, aby jej žalobca požičil sumu 70 000 eur, resp. 78 000 eur v čase, keď tvrdí, že mu nevrátila predchádzajúce pôžičky. Taktiež nie je zrejmé, prečo požaduje len sumu 78 000 eur a nepožaduje aj údajné predchádzajúce pôžičky. Je preto namieste otázka, prečo jediným svedkom údajnej pôžičky len jeho brat, svedok Z., ktorému žalobca v jeho nehnuteľnosti zriadil vecné bremeno doživotného užívania, a teda mu je priamo zaviazaný.

2.9. K vyjadreniu k vkladom od L. J. uviedla, že v prospech účtu spoločnosti RemBrain, s. r. o. p. L. J. uhradila celkovo sumu 88 000 eur, pričom táto suma bola označená ako prvá splátka a druhá splátka, obe vo výške 44 000 eur. Pokiaľ uvedená suma, ale aj všetky ostatné sumy boli zasielané na účet spoločnosti RemBrain, s. r. o., z akého titulu by mal nimi disponovať žalobca ako fyzická osoba? V predmetnom konaní nebola svedkyňa p. J. vypočutá, pričom podstatná časť peňažných prostriedkov žalobcu mala pochádzať práve od nej a ona jej výpoveď v konaní navrhovala. V prípade, ak by bola vypočutá, bolo by preukázané, že tieto vklady a výbery boli len fiktívne a nikdy za nehnuteľnosť nezaplatila sumu 88 000 eur, resp. týmito ani žalobca nikdy nedisponoval.

2.10. K svedkovi JUDr. T. V. uviedla, že je zrejmé, že uvedený svedok vypovedal a uvádzal súdu skutočnosti, ktoré sa mal dozvedieť pri výkone advokácie. Napriek ňou podanej sťažnosti na SAK však svedok B.. V. v predmetnej právnej veci vypovedal a súdu uviedol skutočnosti, ktoré sa mal dozvedieť pri výkone advokácie. Uvedený svedok sa tak správal v rozpore s uvedenými ustanoveniami Zákona o advokácii a súd preto nemal na jeho výpoveď vôbec prihliadnuť, resp. nemal takéhoto svedka ani len pripustiť.

2.11. Do pozornosti odvolacieho súdu dala aj prepisy nahrávok, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. V uvedenej nahrávke žalobca stále hovorí o podmienkach, kedy môže odísť zo spoločnej domácnosti. Táto nahrávka bola vytvorená 20 dní po údajnej pôžičke 70 000 eur. Podmienky žalobcu boli striedavá

starostlivosť, ona mu má dať peniaze aj za posteľ, auto a chce mať čistý dom. Pokiaľ by mu bola dlžná sumu 70 000 eur (ak by pôžička skutočne prebehla), nepochybne by žiadal o jej uhradenie.

2.12. V závere svojho odvolania stručne popísala bližšie uvádzané závažné pochybenia súdu prvej inštancie. Zdôraznila, že na rozdiel od žalobcu a svedka Z., počas celého konania nemenila svoje vyjadrenie a to, ako sa predmetné prevody odohrali, zodpovedá práve jej tvrdeniam, že si od žalobcu na kúpu nehnuteľnosti nepožičala ani jedno euro. Za nesprávny považuje postup súdu, ktorý pri ústnej pôžičke zaobstaral najprv výpis z jej účtov a až potom vypočul žalobcu a svedka Z., ktorí sa následne priam zázračne rozpomätávajú na najmenšie podrobnosti a na všetky dátumy, a to viac ako rok po údajnej pôžičke, pričom v čase spisovania predmetnej žaloby o týchto skutočnostiach nevedeli. V prípade, ak by sa aj akceptoval uvedený postup, znamenalo by to, že ktokoľvek môže v žalobe prehlásiť, že tomu druhému požičal napr. 10 000 eur a po tom, ako súd zaobstará výpisy z účtov žalovaného, svoju výpoveď upraví a bude tvrdiť, že vlastne aj jeho kamarát požičal žalovanému 2 000 eur a že túto pôžičku si vložil žalovaný na účet v dvoch až troch častiach.

K podanému odvolaniu pripojila uznesenie OR PZ, Odbor kriminálnej polície v Nitre zo dňa 26. 10. 2019.

3. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 16. 01. 2020 č. k. 12C/93/2018-484 priznal žalovanej oslobodenie od súdneho poplatku za podané odvolanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 02. 2020.

4. K podanému odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, dostatočne zrozumiteľne odôvodnený a založený na výsledkoch vykonaného dokazovania, t. j. presvedčivý. Žalovaná sa mylí, pokiaľ sa domnieva, že každé jej podanie má byť predmetom argumentácie súdu. Aj v zmysle ustálenej judikatúry EŠLP vyplýva, že sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia.

4.1. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že výber sumy 8 000 eur mal uskutočniť dňa 13. 04. 2018 a ona ich mala vložiť na účet dňa 06. 04. 2018, sú fabuláciou žalovanej. Nikdy netvrdil, že by sa jednalo o peniaze z výberu zo dňa 13. 04. 2018 a netvrdil tak ani svedok Z.. Ide iba o tvrdenie žalovanej. V samotnej žalobe uviedol, že v mesiaci apríl 2018 poskytol finančné prostriedky vo výške 8 000 eur. Z výpisu z účtu jeho spoločnosti za mesiac február 2018 vyplynulo, že sumu 8 000 eur mal v mesiaci apríl 2018 k dispozícii. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj s dôveryhodnosťou svedka Z., kde absolútne vyčerpávajúco a s poukazom na nález ÚS SR z 09. 06. 2015 sp. zn. III. ÚS 276/2014 sa s námietkami žalovanej vysporiadal a je logické, že keďže žalovaná bola v tom čase jeho družkou, odovzdanie sa uskutočnilo v rámci rodiny a prítomný bol rodinný príslušník.

4.2. K samotnému poskytnutiu sumy 70 000 eur žalovaná zakladá na premise, že v čase poskytnutia pôžičky boli medzi nimi zlé vzťahy, ktoré ilustrovala priloženým videom zo dňa 21. 06. 2018 (ktorý dôkaz bol označený za nezákonný). Nie je zrejmé, prečo bezprostredne po tejto hádke strávila s ním a s deťmi dovolenku v Chorvátsku. Žalovaná iba prekrúca fakty a k úplnému rozvratu vzťahu došlo až jej odchodom zo spoločnej domácnosti dňa 20. 07. 2018.

4.3. Pokiaľ žalovaná vytyka pochybenie súdu prvej inštancie, že si najprv vyžiadal výpisy z jej účtov z bánk a týmto postupom umožnil, aby sa s nimi vopred oboznámil a prispôbil výpovede, uvádza, že to bola práve žalovaná, ktorá sa s predmetnými bankovými výpismi oboznámila prvá. Žalovaná dňa 08. 04. 2019 nahliadla do spisu a dala si vyhotoviť kópie z bankových výpisov. Ako jediná teda disponovala predmetnými bankovými výpismi už na prvom hlavnom pojednávaní dňa 24. 04. 2019. On sa s nimi oboznámil až následne, dňa 06. 05. 2019. Nie je možné opomenúť, že až následne vo svojom vyjadrení zo dňa 02. 07. 2019 vytvorila svoju obranu založenú na údajných pôžičkách od M.. U. a Z. M. Z., čo bolo takmer rok od podania žaloby. Naopak, jeho vyjadrenia, ako aj vyjadrenia svedka Z., boli od začiatku skutkovo nemenné, pričom žalovaná pozabudla, že uvádzal aj presné dátumy poskytnutia pôžičky už časovo skôr, než sa oboznámil s výpismi z jej účtov. Za úplne nezrozumiteľnú považuje argumentáciu ohľadne zostatkov na jeho účte. Predloženými účtami bolo preukázané, že financie na pôžičku mal a mal ich k dispozícii v hotovosti. Naopak, žalovaná napriek svojej snahe nikdy nepreukázala tvrdenie, že od roku 2017 mala príjem 3 000 eur. Pokiaľ ide o výzvu na vrátenie pôžičiek, žalovaná

poukazovala na SMS v znení „realizuj platbu a nahlás výber“ (konkrétne ide o SMS zo dňa 17. 07. 2018 v znení „choď si urobiť tú platbu do banky a potom nahlás ten výber“, ktorou sa však sama usvedčuje. Ak by žalovanej žiadne peniaze nepožičal a mala by si ich požičať od iných ľudí, ako vedel o týchto peniazoch a prečo by jej dával pokyny, čo má robiť? Podstatné je tiež, že žalovaná v odpovedi platbu alebo výber nepopiera, resp. neuvádza, že nevie, o čo ide. Je teda zrejmé, že o vklade druhej splátky za nehnuteľnosť dňa 12. 07. 2018 vedeli obaja a obaja boli na nej zainteresovaní. Záverom dodal, že tak pred súdom prvej inštancie, ako aj v konaní pred odvolacím súdom, žalovaná, napriek rozsiahlym tvrdeniam, nepredložila žiaden dôkaz, ktorým by svoje skutkové tvrdenia podporila a uniesla dôkazné bremeno. Snaží sa zahmlievať poukazovaním na množstvo iných konaní, ktoré nesúvisia s predmetom prejednávanej veci predkladaním nahrávok o údajnom šikanovaní a týraní, ktoré v konečnom dôsledku nebolo uznané a snaží sa stále prezentovať v úlohe obeť.

5. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, ktorá zotrvala na tom, že súd prvej inštancie jej vyjadrenia doslova zmietol zo stola a jeho obsah uviedol len jednou nič nehovoriacou vetou. Vyjadrenie právneho zástupcu je zhrnuté len v jednej vete, a tým tak došlo k porušeniu zásady rovnosti zbraní v prospech žalobcu. Pokiaľ ide o predložené výpisy z účtu za mesiac február a marec 2018 spoločnosti RemBrain, s. r. o. žalobcom, tento dôkaz nebol predložený v konaní pred súdom prvej inštancie a predstavuje tak neprípustné novoty v odvolacom konaní. Žalobca sa stal spoločníkom a konateľom spoločnosti RemBrain, s. r. o. až dňa 10. 04. 2018. Z uvedeného je zrejmé, že do uvedeného dňa nebol oprávnený vykonávať v mene spoločnosti RemBrain, s. r. o. akékoľvek právne úkony a rovnako nebol oprávnený realizovať ani výbery z jej účtu. Pokiaľ si mala podľa žalobcu a svedka požičať dňa 05. 04. 2018 sumu 8 500 eur, ktoré mal mať žalobca z výberov spoločnosti RemBrain, s. r. o., ktorej konateľom sa stal až dňa 10. 04. 2018, je zrejmé, že tvrdenia žalobcu a svedka Z. o tom, že finančnými prostriedkami disponoval z dôvodu, že tieto vybral z účtu spoločnosti RemBrain, s. r. o., sú vedome nepravdivé a zavádzajúce, v snahe poškodiť ju. Nesporná je skutočnosť, že do 10. 04. 2018 bol žalobca dobrovoľne nezamestnaný, a tak tvrdenia o tom, že mal peniaze z úspor, nie sú pravdivé. Žalobca najprv tvrdil, že sumu 8 000 eur jej požičal z výberu zo spoločnosti RemBrain, s. r. o. a túto si mala vložiť na účet. Následne, keď zistil, že táto suma bola vložená na jej účet ešte pred výbermi zo spoločnosti RemBrain, s. r. o., tak svoju výpoveď zmenil a ďalej tvrdil, že túto sumu mal z úspor a že on sám ju vložil na jej účet. Ani z jedného vyjadrenia žalobcu, ktoré poskytol mesiac po údajnej pôžičke, nie je vidieť, že by túto čo i len spomínal spolu s ostatnými vecami, ktoré od neho požadoval vrátiť. Rovnako tak žalobca žiadnu pôžičku vo výške 78 000 eur nespomína ani v rozsiahlom e-maile zo dňa 25. 08. 2018.

Žalovaná opätovne vo vyjadrení zdôrazňuje skutočnosti, ktoré uviedla v podanom odvolaní, s ktorými sa súd prvej inštancie dostatočne nevysporiadal a rozpory v konaní neodstránil.

Poukázala na tržby spoločnosti Impresia Star, s. r. o. a na svoje ďalšie obchodné činnosti, pričom je zrejmé, že dosahovala príjem cez 3 000 eur mesačne. Údaje, na ktoré poukazuje, sú dostupné na stránke FinStat, z ktorých je vidieť, že spoločnosť RemBrain, s. r. o. mala celkové výnosy za I. polrok 2018 vo výške 197 000 eur, pričom ale zisk spoločnosti bol mínus 876 eur, teda žalobca v tejto spoločnosti nemohol fakticky vybrať sumu 70 000 eur. K vyjadreniu pripojila čestné prehlásenie PaedDr. Z. M. Z. zo dňa 20. 02. 2020 a čestné prehlásenie zo dňa 20. 02. 2020 spísaného M.. V. U..

6. Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 20. júla 2020 sp. zn. 4Nc 4/2020 rozhodol o vznesenej námietke žalovanej proti sudcom KS v Nitre tak, že sudkyne KS v Nitre Mgr. Ingrid Radošickú Vallovú, JUDr. Katarínu Marčekovú a Mgr. Andreu Szombathovú-Polákovú nevyvlúčil z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na KS v Nitre pod sp. zn. 9Co/86/2020.

7. Podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 05. 08. 2020 žalovaná doplnila svoje odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie. Dôvodila tým, že od podania predmetného odvolania sa vyskytli nové skutočnosti, ktoré bez svojej viny nemohla predložiť v konaní pred súdom prvej inštancie, a preto ich predkladá dodatočne a to vo forme listinných príloh. Súdu predložila rozhodnutie okresného úradu zo dňa 30. 07. 2020 č. OÚ-NR-OVVS2-2020/005119-016, ktorého predmetom konania bolo konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Ďalej predložila súdu uznesenie o začatí trestného stíhania, trestné oznámenie, doplnenie trestného oznámenia č. 1 a doplnenie trestného oznámenia č. 2.

8. Dňa 02. 10. 2020 bolo Krajskému súdu v Nitre doručené ďalšie doplnenie odvolania z dôvodu, že od podania predmetného odvolania sa vyskytli nové skutočnosti, ktoré žalovaná nemohla predložiť v

konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaná predložila oznámenie zo dňa 18. 09. 2020, ďalej sťažnosť voči postupu advokáta a sťažnosť proti postupu advokáta - doplnenie skutočnosti a doloženie zápisnice.

9. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

10. Jednou z odvolacích námietok žalovanej, pritom však zásadnou, bolo namietanie, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vykazuje znaky ľubovôle, neobsahuje jej vyjadrenia, najmä vyjadrenia v záverečnej reči, kde poukázala na vzájomné rozpory vo výpovedi žalobcu a ním navrhnutých svedkov a listinných dôkazov, s čím sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nevysporiadal. Napadnutý rozsudok je nepresvedčivý, v rozpore s požiadavkou uvedenou v § 220 CSP zmätočný a nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

11. Vady zakladajúce zmätočnosť a arbitrárnosť súdneho rozhodnutia, ktoré súd zaviniť svojim procesným postupom, spravidla vždy strane odnímajú možnosť konať pred súdom. Tieto vady zakladajú nepreskúmateľnosť rozhodnutia ako celku, ktorá môže byť dôsledkom obsahovej a gramatickej nezrozumiteľnosti, neurčitosti alebo neodôvodnenosti rozhodnutia. V prípade, keď je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, jedná sa o zmätočné rozhodnutie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkové otázky. Samotné rozhodnutie musí byť logickým a právnym vyústením priebehu konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na prvky vykonateľnosti, zrozumiteľnosti a určitosti jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k výroku rozhodnutia.

12. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, príp. odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, príp. sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

14. Odvolací súd z obsahu preskúmaného rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie nevyhotovil napadnutý rozsudok v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Tu je potrebné dať za pravdu odvolateľovi, že závery v ňom obsiahnuté sú nedostatočné a aj predčasné. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je v prevažnej miere len súhrnom obsahu spisu, obsahu žaloby

a stručným vyjadrením strán a s vymenovaním vykonaných dôkazov a ich obsahu. Súd však musí potrebné údaje, hodnotenia a závery o rozhodných skutočnostiach formulovať vlastnými slovami s prihliadnutím na konkrétne okolnosti danej veci, a to najmä na obsah dokazovania, zložitnosť zisťovania skutkového stavu, návrhy strán na doplnenie dokazovania, čo v odôvodnení preskúmaného rozsudku absentuje. Napadnuté rozhodnutie neobsahuje ani presvedčivé hodnotenie dôkazov, keďže v ňom nie je nepochybným spôsobom uvedené, ktoré z rozhodných skutkových okolností boli preukázané, a ktoré nie.

Podľa názoru odvolacieho súdu nemôže byť vôbec predmetom akejkoľvek diskusie fakt, že vadou zmätočnosti je postihnutý napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý neobsahuje zdôvodnenie vzájomnej koherencie skutkových zistení a právnych záverov súdu prvej inštancie, jeho odôvodnenie nie je konzistentné a nedáva jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a obsahové náležitosti s dôrazom na prvky zrozumiteľnosti a určitosti jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k výroku rozhodnutia.

15. Podľa § 187 odsek 1 CSP za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo základným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a ohliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd (odsek 2).

16. Podľa § 188 odsek 1 CSP súd vykoná dôkazy na pojednávaní.

17. Podľa § 191 odsek 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (odsek 2 citovaného §-u).

18. Predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie sumy 78 000 eur s príslušenstvom z titulu poskytnutej pôžičky. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že v mesiaci apríl 2018 poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 8 000 eur, ktoré jej odovzdal v hotovosti a tieto si žalovaná vložila na bankový účet a použila ich pre vlastnú spotrebu (neskôr tvrdil, že peniaze potrebovala na vyplatenie mzdy jej brata) a následne dňa 25. 06. 2018 žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 70 000 eur, ktoré jej odovzdal v hotovosti a žalovaná si ich vložila na bankový účet, ktoré prostriedky následne použila na kúpu nehnuteľnosti v kat. úz. Dražovce, obec Nitra, zapísaných na LV č. XXXX. Dohoda medzi žalobcom a žalovanou mala byť taká, že žalovaná žalobcovi predmetné finančné prostriedky vráti. O tom, že existovala takáto dohoda, bol žalobca pripravený preukázať svedeckou výpoveďou advokáta JUDr. T. V. a svedka T. M. Z., O.. (brata žalobcu).

18.1. Žalovaná uzatvorenie zmluvy o pôžičke na žalovanú sumu so žalobcom popierala. Uviedla, že v minulosti jej žalobca požičal finančné prostriedky vo výške 42 300 eur, a to dňa 25. 07. 2010, pričom túto zmluvu uzatvorili písomne. Poukázala na to, že v prípade, že by jej žalobca poskytol sumu 78 000 eur, nie je zrejmé, prečo tak urobil bez akéhokoľvek pripraveného podkladu zmluvy, pričom existenciu pôžičky preukazuje iba s poukazom na svedecké výpovede. Žalovaná ďalej poukazovala na čas, nezrovnalosti a tvrdenia, keď sú ohľadne vkladu sumy 8 000 eur tvrdené v žalobe, pričom sumu 8 500 eur vkladala na účet dňa 06. 04. 2018 a žalobca výber vo výške 22 428 eur realizoval až dňa 13. 04. 2018. Ďalej poukázala na neprípustnosť svedeckej výpovede advokáta, ktorý je viazaný mlčanlivosťou a svedka T. M. Z. považovala za univerzálného svedka, ktorý svedčí vždy v prospech žalobcu. Poukázala na výpisy z bankových účtov a mala za to, že žalobca relevantnú existenciu pohľadávky ním označovanými dôkazmi nepreukázal a označované dôkazy považovala za nevierohodné.

19. Žalovaná v podanom odvolaní, okrem nepreskúmateľnosti rozhodnutia, poukazovala na svoje vyjadrenia počas konania, ale najmä na záverečnú reč na poslednom pojednávaní, ktorou spochybnila tvrdenia žalobcu o poskytnutej pôžičke, pričom súd prvej inštancie sa so vzájomnými rozpormi medzi tvrdením žalobcu v podanej žalobe, jeho výpoveďou, ako aj výpoveďami navrhnutých svedkov, najmä svedka Z., ako aj s predloženými listinnými dôkazmi zo súdneho spisu, vo svojom rozhodnutí vôbec nevyserioval.

20. Je potrebné dať za pravdu odvolateľke - žalovanej, že súd prvej inštancie sa vôbec nevyporiadal s jej tvrdeniami v priebehu konania, ako aj v záverečnej reči, a tak viaceré skutočnosti zostali v konaní sporné, nevyjasnené a napriek uvedenému, súd prvej inštancie predčasne ustálil, že žalobca uniesol dôkazné bremeno ohľadne uzatvorenia zmluvy o pôžičke so žalovanou.

20.1. V podanej žalobe žalobca tvrdil, že niekedy v mesiaci apríl poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 8 000 eur, ktoré jej odovzdal v hotovosti a ktoré si žalovaná vložila na svoj účet a použila pre vlastnú spotrebu. V žalobe tvrdil, že disponoval finančnou sumou v hotovosti, nakoľko v priebehu mesiaca apríl vybral z bankového účtu sumu 22 428,63 eura a v priebehu mesiaca jún sumu 122 592,98 eura. Svedok T. M. Z. v čestnom prehlásení zo dňa 07. 08. 2018 uviedol, že bol pritom, ako žalobca odovzdal žalovanej sumu 8 000 eur. Bližší dátum, kedy k odovzdaniu tejto sumy malo dôjsť, sa v čestnom prehlásení neuvádza. Po zabezpečení výpisu z účtu obchodnej spoločnosti žalovanej do súdneho spisu doložením podania Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 26. 02. 2019 bolo zrejmé, že dňa 06. 04. 2018 bol na účet žalovanej vykonaný vklad vo výške 8500 eur. Následne žalobca vo svojej výpovedi dňa 08. 06. 2019 tvrdil, že žalovaná potrebovala peniaze na výplatu svojho brata (pričom v žalobe tvrdil, že peniaze potrebovala pre svoju potrebu), a preto jej požičal 8 000 eur a svedok Ing. Z. 500 eur, ktorý však vrátenie sumy 500 eur nežiada. Na pojednávaní dňa 04. 11. 2019 však už svedok Ing. Z. uviedol aj konkrétny dátum, a to deň 05. 04. 2019, kedy si mala žalovaná od žalobcu a neho požičať spolu sumu 8 500 eur. Žalovaná však v konaní preukázala, že pokiaľ by peniaze potrebovala na výplatu mzdy svojho brata, mala k 27. 04. 2018 k dispozícii na účtu sumu 4 680 eur a mzda bola v podstatne nižšej sume. Žalovaná sa v konaní bránila tým, že žalobca v čase podania žaloby nemal k dispozícii výpis z jej účtu, nevedel o uložení sumy 8 500 eur, a preto účelovo upravil svoju výpoveď, ako aj výpoveď svedka T. Z., že sumu 8 000 eur jej požičal on a 500 eur svedok T. Z.. Žalovaná v konaní namietala nevierohodnosť výpovedí svedka T. Z., pričom poukazovala na príbuzenský vzťah k žalobcovi, ako aj na výhody pre svedka T. Z. od žalobcu (zriadenie vecného bremena doživotného užívania v nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, okres G., obec G., kat. úz. R. v prospech svedka T. Z.).

20.2. Žalovaná v konaní predložila videozáznam, ktorá videonahrávka bola vytvorená dňa 21. 06. 2018, kde žalobca má expresívne tvrdiť, že žalovanej žiadne peňažné prostriedky na kúpu domu neposkytne z dôvodu, že mu ich ukradne a následne, 4 dni po tomto konflikte, má podľa tvrdenia žalobcu poskytnúť jej pôžičku vo výške 70 000 eur. V nahrávke zo dňa 17. 07. 2018 má žalobca hovoriť, že jedinou podmienkou je, že mu žalovaná za auto dá 5 000 eur, aby nemal pocit, že ho okradla. Súd sa preto aj v kontexte s uvedenými nahrávkami mal zaoberať tým, či vôbec pôžička vo výške 78 000 eur, vzhľadom na ďalšie skutočnosti a tvrdenia žalobcu (či už na videonahrávke, alebo v konaní) vôbec poskytnutá bola. Pochybnosť vyvoláva aj tá skutočnosť, že v čase, keď vzťahy medzi žalobcom a žalovanou boli dobré, na pôžičku, ktorú priznala aj žalovaná a ktorá v konaní aj bola predložená, bola uzatvorená písomná zmluva o pôžičke, a na druhej strane, v čase, keď vzťahy medzi stranami sporu boli vyhrotené, žalobca mal požičať sumu 8 000 eur a následne 70 000 eur (čo je značne vysoká suma) žalovanej bez listinného dôkazu.

20.3. Žalovaná sa v konaní bránila aj tým, že peňažné prostriedky na kúpu nehnuteľnosti si zabezpečila na základe zmluvy o pôžičke s p. V. U. ako veriteľom zo dňa 26. 06. 2018, ktorý jej poskytol pôžičku vo výške 14 000 eur a zmluvu o pôžičke zo dňa 26. 06. 2018 uzatvorenou s p. Z. M. Z., ktorá jej poskytla pôžičku vo výške 14 000 eur. Požičané finančné prostriedky v celkovej výške 28 000 eur vložila na účet už na druhý deň, teda dňa 27. 06. 2018. Žalovaná sa bránila tým, že súd prvej inštancie sa touto skutočnosťou, že disponovala sumou 28 000 eur od týchto svedkov, žiadnym spôsobom nevyporiadal.

20.4. Pokiaľ ide o sumu 70 000 eur, žalobca na pojednávaní dňa 08. 06. 2019 uviedol, že peniaze odovzdal v 500 a v 100-eurových bankovkách. Vypočítaný svedok T. Z. na pojednávaní dňa 04. 11. 2019 uviedol, že nevie, koľko bolo bankoviek, ale boli to 500 a 100-eurové bankovky. Súd prvej inštancie však uvedené uzavrel tak, že žalovaná nevyvrátila dôkazom, ktorý predložila, že dňa 27. 06. 2018 realizovala vklad v hodnote 98 ks bankoviek v nominálnej hodnote 500 eur, spolu 49 000 eur, pretože dňa 27. 06. 2018 bola uložená len časť finančných prostriedkov vo výške 49 000 eur a mohla byť vložená len v 500-eurových bankovkách a druhá splátka bola vložená až 12. 07. 2018, a to vklad v hotovosti 42 ks bankoviek v nominálnej hodnote 500 eur, pretože medzičasom mohlo dôjsť k zmene bankoviek. Napriek tomu, že túto skutočnosť (nominálne zloženie bankoviek) žalobca nerozporoval, súd prvej inštancie sám túto skutočnosť vyhodnotil v neprospech žalovanej, keď v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že to, že

žalovaná nevložíla na svoj účet bankovky v nominálnej hodnote 100 eur, uzavrel, že medzičasom mohlo dôjsť k ich zámene. Je potrebné súhlasiť so žalovanou, že uvedené tvrdenie nevyplýva zo žiadneho dôkazu, ktorý sa nachádza v spise a ide o ničím nepodložené konštatovanie.

21. Je namieste položiť si aj otázku v kontexte so všetkými skutočnosťami, ktoré v konaní vyšli najavo, prečo jediným svedkom údajných pôžičiek, či už vo výške 8 500 eur, resp. 8 000 eur a 70 000 eur, bol len brat žalobcu, ktorý svojou výpoveďou potvrdil uzatvorenie zmluvy o pôžičke, resp. požičanie uvedenej finančnej sumy žalovanej.

Vzhľadom na namietanie uvedeného svedka žalovanou počas celého konania, súd prvej inštancie bude vychádzať pri hodnotení vierohodnosti tohto svedka z toho, že ju bude hodnotiť ako dôkaz a bude mať za právne významné i to, či sa táto výpoveď odchyľuje od tvrdenia strán sporu, a ďalej zohľadní aj tú skutočnosť, že vierohodnosť svedeckej výpovede ovplyvňuje i jeho pomer k stranám sporu, čo v danom prípade je vzťah k žalobcovi, keďže ide o jeho brata. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní vyporiadať sa aj s tým, či predložená videonahrávka žalovanou je prípustným dôkazným prostriedkom a v kladnom prípade ňou vykoná dokazovanie a bude ju hodnotiť v rámci voľnej úvahy súdu pri hodnotení všetkých dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti.

22. Vychádzajúc zo základného práva na prístup k súdnej ochrane je potrebné zdôrazniť, že nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť (tiež označovaná ako zmätočnosť) súdneho rozhodnutia, musí byť v opravnom konaní napravená, pretože bráni jeho vecnému preskúmaniu (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP); konvalidácia tohto nedostatku (zmätočného rozhodnutia) súdom vyššej inštancie neprichádza z logických a systematických dôvodov do úvahy tiež pre zachovanie princípu dvojinstančnosti. Tomu zodpovedá aj znenie ust. § 388 CSP, ktoré odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 ods. 1 CSP). Pokiaľ existujú dôvody pre zrušenie (kasáciu) rozhodnutia, čo zároveň vylučuje, aby mohlo byť rozhodnutie potvrdené, nemožno ho ani zmeniť.

23. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že u nepreskúmateľného rozhodnutia nemožno hodnotiť správnosť relevantných právnych otázok, ani vady prvoinštančného konania, preto bolo nutné tento rozsudok zrušiť a otvoriť súdu prvej inštancie procesný priestor pre vydanie nového rozhodnutia, ktoré nebude postihnuté zmieneným deficitom. Rovnako nemôže byť žiadnej pochybnosti o tom, že nahrádzanie faktickej pasivity súdu prvej inštancie v uvedenom smere činnosťou odvolacieho súdu neprichádza do úvahy, nakoľko úlohou odvolacieho súdu je len prieskum správnosti rozhodnutí súdu prvej inštancie s prípadným menej náročným doplnením alebo zopakovaním dokazovania, čo vylučovalo prípadné rozhodnutie odvolacieho súdu s konečnou platnosťou.

24. S poukazom na vyššie uvedené potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil v celom rozsahu, vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov, a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

25. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa ust. § 391 ods. 2 CSP, bude opätovne vec prejednať, znova vychádzajúc z výsledkov dokazovania posúdiť žalobou uplatnený nárok, výsledky vykonaného dokazovania je nevyhnutné potom vyhodnotiť vychádzajúc zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v článku 15 Základných princíпов CSP a v ust. § 191 ods. 1 CSP, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty žalovanej, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť. V odôvodnení rozhodnutia je rozhodne nevyhnutné uviesť aj citáciu aplikovaných právnych noriem, vysvetlenie, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú aplikáciu práve týchto právnych noriem a dostatočnú argumentáciu pri ich výklade. Rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

26. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP). Preskúmaný rozsudok tak nenapĺňa požiadavku zrozumiteľnosti a presvedčivosti.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).